

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Ciumac Nicolae în numele succesorului părții vătămate, Donțu Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 01 septembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Rotari Valentin xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.04.2021 - 07.05.2021;

Instanța de apel: 30.06.2021 - 01.09.2021;

Instanța de recurs: 29.12.2021 - 19.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 07 mai 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Rotari Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 ani închisoare;

- art.266 Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 1 an închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv spre executare, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.90¹ Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilită inculpatului Rotari Valentin a fost suspendată parțial, dintre care 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul rămas de 1 an 6 luni cu suspendare condiționată pentru perioada de probațiune de 3 ani.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate Donțu Vladimir privind încasarea de la inculpatul Rotari Valentin a prejudiciului material în sumă de 80 000 lei cauzat prin infracțiune, urmând asupra cuantumului acestuia să se expună instanța civilă.

S-a dispus de a încasa de la Rotari Valentin în beneficiul succesorului părții vătămate Donțu Vladimir prejudiciul moral în mărime de 200 000 lei.

S-a dispus de a încasa de la Rotari Valentin în beneficiul succesorului părții vătămate Donțu Vladimir cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 10 000 lei.

S-a dispus de a încasa de la Rotari Valentin în beneficiul AO "Rețele Electrice de Distribuție Nord" oficiul raional Sângerei prejudiciul material în mărime de 7 645,48 lei.

Solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată a fost admisă, s-a dispus de a încasa din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 43 562 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Rotari Valentin nedeținând permis de conducere, în seara de 08.12.2020, pe la orele 21:30 pe traseul local L 272 din localitatea Heciul Nou, Sîngerei, conducând automobilul de model "Opel Zafira", cu n/xxx, având-o ca pasageră pe bancheta din față pe Bumbac Svetlana, contrar prevederilor pct. 3 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căror, participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente; pct.10 subpct.1) lit. b) Regulamentului circulației rutiere conform căruia, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; pct.14 lit. a) a Regulamentului circulației rutiere conform căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere; pct.45 subpct.1 din Regulament potrivit căruia, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră,; subpct.2 același regulament, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; pct.94 subpct.2) din Regulament conform căruia, conducătorii de vehicule trebuie să se deplaseze astfel încât să nu creeze obstacole sau pericol pietonilor, în caz de necesitate, ei sunt obligați să oprească; la fel prevederile art.32 alin.(4) lit. b) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, în corespundere cu care participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, încălcând prevederile supra nominalizate, în lipsa atenției sporite la circulație, ne ținând permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, ne luând în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în

pericol siguranța traficului și ne adaptând o viteză corespunzătoare condițiilor de drum care i-ar garanta securitatea circulației, ca rezultat nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, părăsind partea carosabilă și tamponându-se într-un pilon de tensiune înaltă, cu inversarea automobilului în gospodăria Eugeniei Sandu, în rezultat pasagera Bumbac Svetlana decedând pe loc.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu calificativele: încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, săvârșită de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

De rând cu aceasta, prima instanță, deși l-a condamnat pe Rotari Valentin și în baza art.266 Cod penal, pentru părăsirea locului accidentului rutier, a omis să-i rețină respectiva faptă în acțiunile comise.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a înăspri pedeapsa penală stabilită inculpatului Rotari Valentin prin excluderea dispozițiilor art.90¹ Cod penal, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, pedeapsa stabilită de prima instanță a considerat-o a fi nejustificat de blândă în raport cu gravitatea faptelor comise și urmările survenite, soldate cu decesul victimei, cărei nu i-a acordat ajutor medical, ne solicitând intervenția echipei de salvare, părăsind locul faptei și ne achitând succesorilor prejudiciul cauzat prin infracțiune.

3.1. Avocatul Ciumac Nicolae în numele succesorului părții vătămate Donțu Vladimir, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a dispune înăsprirea pedepsei penale stabilită inculpatul Rotari Valentin, inclusiv prin anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, despre care prima instanța deși s-a expus în motivarea hotărârii adoptate, a omis să-i aplice prin dispozitiv, încasând de la el prejudiciu material în sumă de 80 000 lei suportat pentru servicii funerare, la care nu a participat și a celui moral în mărime de 1 000 000 lei, urmare a suferințelor morale și emoționale enorme la care a supus părinții victimei în urma decesului fiicei lor, cărei nu i-a acordat ajutor medical și nici nu a solicitat intervenirea ambulanței, lăsând-o să zacă în starea gravă în care se afla.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 01 septembrie 2021, au fost admise apelurile declarate, casată sentința, inclusiv din oficiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Rotari Valentin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de: - art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 ani, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; - art.266 Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 1 an închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv spre executare, ia fost stabilită pedeapsa de 3 ani 6

luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Au fost admise cerințele inculpatului Rotari Valentin, cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

S-a constatat faptul, că inculpatul Rotari Valentin a fost deținut în IP Sîngerei – un termen de 7 zile și Penitenciarul nr.11 Bălți pe o perioadă de 140 zile, în total - 147 zile în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Conform art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, pedeapsa numită inculpatului Rotari Valentin s-a redus cu 294 zile, pentru perioada detenției în calitate de prevenit în IP Sîngerei și Penitenciarul nr.11 Bălți, calculându-se 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv, urmând ca solicitarea privind verificarea condițiilor de detenție după pronunțarea sentinței, să fie soluționată în procedura de executare a pedepsei penale, conform prevederilor art.art.469, 471, 473²-473⁴ Cod de procedură penală.

În rest, dispozițiile sentinței cu privire la acțiunea civilă, cheltuielile judiciare și corpurile delictelor, s-a menținut fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, la faza urmăririi penale, în instanța de fond și cea de apel, inculpatul Rotari Valentin și-a recunoscut integral faptele comise, dovedite prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii lor, împrejurările expuse colaborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, căror instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, cu expunerea nemijlocită în conținutul p/v al ședinței de judecată și sentința pronunțată pe caz, motivare pe care instanța de apel o acceptă în această parte și pentru a evita repetarea ei inutilă o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Respectiv, ținând cont de faptul, că prezenta cauză a fost judecată în procedura recunoașterii probelor administrate la faza urmăririi penale, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, neobiectată de părți nici în instanța de fond și nici în cea de apel, precum și că probele verbale și material scrise, pe care instanța de fond și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, au fost acceptate de el și detaliat redate în conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel preluându-le în tot în ce privește condamnarea pe art.art.264 alin.(3) lit. b) și 266 Cod penal, a considerat posibil de a înlătura prin prezenta decizie, omisiunea admisă la întocmirea sentinței.

Astfel, a reținut ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în aceea, că după producerea accidentului rutier din 08.12.2020, în jurul orelor 21:30, din localitatea Heciul

Nou, Sîngerei, în rezultatul căreia a survenit decesul pasagerei Bumbac Svetlana, el a părăsit locul accidentului rutier, prin ce a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere R. Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05. 2009 (în vigoare din 13.07.2009) și anume pct.12 subpct.1 potrivit căror, conducătorul de vehicul implicat într-un accident rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; d) să elibereze carosabilul deplasând vehiculul pe acostament ori cât mai aproape de bordura trotuarului, atunci când în urma accidentului nu sînt persoane decedate și/sau traumatizate, iar prezența pe carosabil a vehiculului implicat în accident face dificil sau blochează traficul rutier; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc pînă la sosirea polițiștilor; h) să nu consume băuturi alcoolice sau droguri, precum și să nu administreze medicamente preparate în baza acestora pînă nu va fi supus testării alcoolscopice, sau, după caz, examinării medicale și recoltării probelor biologice, a părăsit locul accidentului rutier din localitatea Heciul Nou, Sîngerei, respectivele acțiuni încadrându-se pe deplin la componența art.266 Cod penal, cu calificativele părăsirea locului accidentului rutier, de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) și (5) Cod penal.

4.2. Respectiv, constatînd ca fiind dovedite faptele imputate inculpatului Rotari Valentin, instanța de apel, la deliberarea asupra categoriei și termenului pedepsei penale prin prisma solicitării formulate de partea acuzării, reține lipsa unei motivări plauzibile a temeiurilor de fapt ce ar determina aplicabilitatea cazului din speță a dispozițiilor art.90¹ Cod penal, or, recunoașterea vinovăției cu judecarea cauzei într-o procedură simplificată și căința sinceră, constituie împrejurări în temeiul cărora inculpatul a beneficiat reducerea limitelor de pedeapsă, ce nu mai pot fi apreciate drept circumstanțe atenuante a cauzei, ce ar determina aplicabilitatea prevederilor art.90¹ Cod penal, or, în caz contrar acestora li se va da o apreciere dublă.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că, deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, totuși legea obligă instanța să-și

motiveze hotărârea de condamnare cu suspendare parțială a executării pedepsei cu închisoare, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Pe când în cazul din speță, prima instanță aplicându-i inculpatului prevederile art.90¹ Cod penal și dispunând suspendarea condiționată a pedepsei penale, nu a ținut cont de faptul, că acesta pe lângă comiterea din imprudență a accidentului rutier, soldat cu decesul unei persoane, se face vinovat și de o infracțiune săvârșită cu intenție și anume părăsirea locului accidentului, împrejurări ce urmau a fi apreciate la stabilirea pedepsei.

Instanța de apel a menționat, personalitatea inculpatului Rotari Valentin, care nu este la prima abatere de lege (f.d.143, 155-183, vol.1), anterior fiind suspus pedepsei penale, inclusiv la pedeapsa închisori, împrejurări care însă nu l-au corectat, el neconștientizând rolul educativ și cel de prevenire a activității criminale, continuând activitatea criminală prin comiterea unor fapte cu un pericol social-sporit, împrejurări ce prin sine determină efectul preventiv serios al pedepsei închisorii ce urmează a-i fi stabilită, constituind o garanție de restabilire a echității sociale și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi, sunt apărate, violarea lor fiind contracarată și pedepsită.

La fel, instanța de apel a evidențiat și comportamentul manifestat de inculpat în aspectul ne recuperării daunei cauzate prin infracțiune, chiar dacă de la momentul producerii faptei a trecut o perioadă lungă de timp.

Respectiv, întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atât de către inculpat, cât și de către alte persoane a faptelor penale de același gen, instanța de apel prin admiterea cerințelor formulate de apelanți, va dispune înăsprirea pedepsei penale, prin excluderea prevederilor art.90¹ Cod penal, cu aplicarea celei complimentare, ca una obligatorie în cazul infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(3) Cod penal, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

4.3. Totodată, reieșind din condițiile în care s-a deținut inculpatul pe perioada detenției preventive, stabilite prin raportul administrației Penitenciarului nr.11 Bălți, instanța de apel a considerat posibil de a admite cererea formulată în ordinea art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, privind reducerea termenului pedepsei, constatând deținerea lui în calitate de prevenit până la pronunțarea sentinței, în IP Sîngerei și Penitenciarul nr.11 Bălți pe perioada de 147 zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, condițiile de detenție de după pronunțarea sentinței urmând să fie verificate la etapa de executare, conform art.art.469, 471, 473¹- 473⁴ Cod de procedură penală.

Concomitent, instanța de apel a făcut referire și la Raportul elaborat de către membrii Consiliului pentru Prevenirea Torturii (CPT) din 31.10.2017 privind vizita preventivă la Penitenciarul nr.11 Bălți, a cărui rezultă că persistă problema spațiilor locative, celule suprapopulate și condiții igienice precare, ce duc la efecte negative asupra deținuților, soldate cu altercații, indicându-se la geamurile de dimensiuni mici ce nu facilitează pătrunderea luminii solare în unele celule.

În respectarea recomandărilor CtEDO la acest capitol și celor menționate de CPT, legiuitorul național prin modificările operate la art.385 alin.(5) Cod de procedură penală,

a prevăzut, că în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se va reduce pedeapsa, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Ținând cont de cele invocate supra, instanța de apel prin aplicarea prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, consideră posibil de a reduce din termenul pedepsei penale stabilite lui Rotari Valentin, 147 zile dintre care 7 zile de reținere în IP Sîngerei și 140 zile a detenției preventive în Penitenciarul nr.11 Bălți, în total 147 zile în condiții contrare garanțiilor acordate de art.3 CEDO conform jurisprudenței CtEDO, calculând 2 (două) zile de închisoare pentru 1 (una) zi de arest preventiv, din data reținerii 11.12.2020 și până la adoptarea sentinței de condamnare - 07.05.2021, urmând să se verifice, în cadrul executării pedepsei penale, condițiile pentru cealaltă perioadă de detenție, conform prevederilor art.469, 471, 473²-473⁴ Cod de procedură penală.

4.4. De rând cu aceasta, verificând temeinicia sentinței în latura acțiunii civile în raport cu solicitările succesorului părții vătămate și avocatului acestuia, instanța de apel a reținut următoarele.

Instanța de apel a reținut că, dispozițiile art.397 pct.1) Cod de procedură penală, au fost respectate de către prima instanță la adoptarea sentinței de condamnare, prin admiterea parțială a cerințelor de despăgubire morală formulate de succesorul părții vătămate Donțu Vladimir, cu încasarea daunei morale în sumă de 200 mii lei.

Astfel, cerințele formulate de către succesorul părții vătămate Donțu Vladimir și apărătorul Ciumac Nicolae privind mărirea cuantumului prejudiciului moral de la suma de 200 000 lei, încasat prin sentința, la suma de 1 000 000 lei, urmează a fi respinse ca fiind nefondate, reieșind din capacitatea reală de plată și acordul inculpatului de recuperare a daunelor la suma evaluată de instanța de judecată.

Totodată, instanța de apel a explicat că, potrivit dispozițiilor art.387 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul în care cuantumul despăgubirilor materiale nu e probat prin date obiective, acțiunea civilă se admite în principiu, lăsându-se ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Astfel, reieșind din faptul, că în materialele cauzei lipsesc date obiective ce ar confirma suma despăgubirilor materiale solicitată de către succesorul părții vătămate Donțu Vladimir, instanța de apel a apreciat că, prima instanța corect a lăsat-o spre soluționare în ordinea procedurii civile, neîngrădindu-i în acest aspect dreptul succesorului părții vătămate la despăgubiri.

5. Avocatul Ciumac Nicolae în numele succesorului părții vătămate, Donțu Vladimir, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia, solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțare unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral, iar în partea pedepsei stabilite să fie dispusă calcularea reducerii pedepsei conform mecanismului stabilit de 1 zi de arest în condiții contrare art.3 din CEDO, pentru 2 zile de închisoare.

În motivarea cerințelor, avocatul invocă afirmații că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și nemotivată, în particular, nu s-a soluționat în modul corespunzător, în conformitate cu legislația națională și standardele internaționale, acțiunea civilă, prin

compensarea prejudiciului material și moral, mai cu seamă prin prisma proporționalității și echității acestora. Instanța de apel a respins nejustificat solicitarea succesului părții vătămate și părții apărării de a încasa de la condamnat prejudiciul moral în sumă de 1 000 000 lei, reținând reprobabil capacitatea reală de plată și acordul inculpatului de recuperare a daunelor.

Prin cererea formulată referitor la acțiunea civilă, s-a invocat asupra faptului, precum că au fost suportate prejudicii materiale sub formă de cheltuieli de înmormântare (serviciile funerare, sicriu, cruce, haine, transport, pomeni, mase de pomenire (3 mese), instalarea monumentului în cimitir etc), în sumă totală de 80 000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

Totodată, drept urmare a acțiunilor ilegale ale lui Rotari Valentin a decedat o fată, în vârstă de doar 35 de ani. Tatălui fetei, Donțu Vladimir, precum și mamei acesteia, i-au fost cauzate suferințe psihice enorme și pierderea speranței în viață, care nu pot și niciodată nu vor putea fi evaluate în forma unui echivalent bănesc, pierzând pentru totdeauna fiica iubită, care era o întreținătoare a familiei și a părinților la bătrânețe. Or, Donțu Vladimir și soția acestuia nu-și găsesc liniștea sufletească și consecințele acestei infracțiuni i-au marcat profund pentru restul vieții sale. Au pierdut încrederea în forțele proprii, au pierdut orice speranță în viitor și nu știu dacă în viitorul apropiat le va reuși să-și recapete integritatea psihică.

Mai mult, consideră că în cazul dacă Rotari Valentin informa imediat ambulanța și poliția, nepărăsind locul accidentului, poate Bumbac Svetlana rămânea în viață.

În fapt, avocatul a evidențiat că, instanța de apel statuează ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă, dar, prin dispozitivul sentinței deja precizează, în mod expres, care este cuantumul acestui prejudiciu material – 80 000 lei. În măsura în care dispozitivul contravine celor stipulate în conținutul sentinței, precum și luând în vedere faptul că în conținutul dispozitivului sentinței se admite o incompatibilitate de texte referitoare la soluția adoptată în acest sens (pe de o parte se admite încasarea de la Rotari Valentin a prejudiciului material în sumă de 80 000 lei, iar, pe de altă parte, se indică că - asupra cuantumului prejudiciului material urmează să se expună instanța civilă), devine evidentă ilegalitatea soluției, în partea precizării textului - „urmând asupra cuantumului acestuia să se expună instanța civilă”.

În primul rând, instanța de apel s-a detașat totalmente de la speța pentru care a fost chemată să o judece în mod echitabil, nemotivând corespunzător soluția adoptată. Or, făcându-se referire la jurisprudența CtEDO, se atestă o invocare abstractă, fără punerea în vedere a unor cauze CtEDO în mod concret. Or, cauzele CtEDO indică la o altă situație decât cea statuată de către instanța de judecată.

În acest ultim context, soluția instanței, în partea ce ține de cuantificarea prejudiciului moral, este contrară legii și jurisprudenței CtEDO, fiind opusă chiar propriilor alegații reținute de către instanța de judecată. Astfel, s-a făcut referire la criteriul echității, pe care nu l-a respectat în mod evident, iar indemnizația nu constituie nici pe departe, cel puțin din punct de vedere formal, o justă și integrală despăgubire, incompatibilă cu art.2 din CEDO.

Instanța de judecată nu a operat cu identificarea comportamentului lui Rotari Valentin și atitudinea acestuia după comiterea infracțiunii, păărăsind intenționat locul

accidentului și lăsând victima să moară, negarea vinovăției sale la etapa inițială a urmăririi penale a infracțiunii, lipsa scuzelor înaintate părinților și rudelor victimei, neachitarea absolut a niciunei cheltuieli suportate, deși Rotari Valentin cunoștea foarte bine situația socială la care a ajuns familia victimei din cauza acestuia, nu a reținut și nu a motivat solicitările de a lua în calcul suferințele fizice și psihice cauzate succesorului părții vătămate, dar și de starea materială a lui Rotari Valentin.

Din aceste rațiuni, avocatul a conchis despre necesitatea de a admite recursul în partea care ține de acțiunea civilă, prin încasarea de la Rotari Valentin în beneficiul succesorului părții vătămate Donțu Vladimir a prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 lei, care ar corespunde principiului echității, cel puțin prin prisma formalităților legale referitoare la justa și integrala despăgubire în acest caz.

În același timp, contrar art.385 alin.(5) Cod de procedură penală și contrar propriilor alegații la normele respective, instanța de apel a conchis că în condițiile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, pedeapsa numită inculpatului Rotari Valentin se reduce cu 294 zile, pentru perioada detenției în calitate de prevenit în IP Sîngerei și Penitenciarul nr.11 Bălți, calculându-se 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv. Aceasta, pe măsură ce s-a dedus inclusiv durata tinerii lui Rotari Valentin în stare de arest, cu includerea în termenul pedepsei penale a perioadei arestului din 11 decembrie 2020 până la 1 septembrie 2021.

În acest concurs de împrejurări, instanța a redus termenul de pedeapsă stabilit inculpatului calculând 3 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, prin încălcarea art.3 din CEDO. Această reducere este contrară legii, luând în vedere că art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, dar și cele statuate de către instanța de apel în propria decizie, atestă posibilitatea reducerii pedepsei penale calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest pentru.

Conform art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din CEDO, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În acest context, ziua de arest se include în mod obligatoriu în cele două zile de închisoare, pentru că are loc o schimbare între 1 zi de arest preventiv în condiții contrare art.3 din CEDO, pe de o parte, și 2 zile de închisoare stabilite, ca recompensă, pentru această zi de arest prin deținere în condiții contrare art.3 din CEDO. În ipoteza în care instanța de apel a dedus din limitele pedepsei penale stabilite - perioada de deținere a lui Rotari Valentin în stare de arest preventiv (147 zile), iar ulterior a redus pedeapsa penală cu încă 294 zile, fapt ce atestă o reducere a pedepsei penale stabilite cu 441 zile, în loc de 294 zile în total. Adică, instanța de apel, pe măsură ce a dedus din termenul de pedeapsă penală termenul de deținere în stare de arest, urma să reducă pedeapsa penală cu doar 147 zile, prin constatarea deținerii inculpatului în condiții contrare art.3 din CEDO.

În final, avocatul susține că, se atestă o reducere a pedepsei penale cu închisoarea, contrar legii, în particular contrar art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, reducându-se pedeapsa stabilită cu 3 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, în condiții contrare art.3 din CEDO, deși mecanismul național compensatoriu operează cu schimbarea a 1 zi de arest preventiv în condiții contrare art.3 din CEDO cu 2 zile de

închisoare stabilite. Contrar cadrului normativ, instanța de apel a admis o încălcare evidentă referitor la calcularea termenului pedepsei penale reduse potrivit mecanismului compensatoriu raportat la încălcarea art.3 din CEDO.

6. Asupra recursului declarat, prezintă referință procurorul, care se expune pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele rezolvând în mod corect și legal atât chestiunile de ordin penal cât și de ordin civil, iar alegațiile recurentului referitor la legalitatea admiterii în principiu a acțiunii civile înaintate, este una declarativă.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit conchide că acesta este întemeiat și urmează a fi admis, pentru motivele expuse în contextul ce urmează.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Din textul art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Din sensul art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, drept temeiuri pentru declararea recursului sânt indicate prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs evidențiază că, nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective. Analizând decizia instanței de apel, prin prisma prevederilor art.414 Cod de procedură penală, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Cu referire la argumentele recurentului ce vizează pct.10 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel greșit și-a motivat soluția privind aplicarea prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală în privința inculpatului Rotari Valentin, astfel eronat a calculat termenul pedepsei penale reduce potrivit mecanismului compensatoriu raportat la încălcare art.3 CEDO.

Analizând textul art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, rezultă că în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit constată că, contrar prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel a redus cu 294 zile pedeapsa stabilită inculpatului Rotari Valentin, pentru perioada detenției în calitate de prevenit în IP Sîngerei și Penitenciarul nr.11 Bălți, calculându-se 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv, pe măsură ce s-a dedus inclusiv durata tinerii lui Rotari Valentin în stare de arest, cu includerea în termenul pedepsei penale a perioadei arestului din 11 decembrie 2020 până la 01 septembrie 2021.

Așadar, reieșind din cele relevate instanța de recurs reține că, instanța de apel a redus termenul de pedeapsă stabilit inculpatului calculând 3 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv, fapt prin care se atestă clar o reducere a pedepsei penale stabilite cu 441 zile, în loc de 294 zile, contrar art.3 CEDO. Or, ziua de arest se include în mod obligatoriu în cele două zile de închisoare.

Prin urmare, verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea în cauză.

Cu referire la pct.6 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit a stabilit că, instanța de apel la emiterea deciziei în privința inculpatului Rotari Valentin, nu a respectat prevederile legale întru adoptarea unei soluții întemeiate în latura civilă în partea încasării prejudiciului moral, pronunțând o hotărâre pripită prin care a dispus menținerea sentinței în partea încasării din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate, Donțu Vladimir, a prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei, iar conform acțiunii civile, partea vătămată a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 lei. Or, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că, soluția instanței de apel este argumentată insuficient deoarece aceasta și-a motivat soluția privind încasarea în beneficiul succesorului părții vătămate a pagubei morale în sumă de 200 000 lei, reținând doar că suma reprezintă capacitatea reală de plată a inculpatului și acordul ultimului de a

recupera daunele cauzate. Chiar dacă, a reiterat prevederile art.219 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, care obligă instanțele de judecată să ia în considerație la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, suferințele fizice ale victimei, provocate de decesul rudelor apropiate.

În același context, instanța de recurs apreciază drept întemeiată poziția recurentului precum că, instanțele de fond nu au operat cu identificarea comportamentului inculpatului Rotari Valentin și atitudinea acestuia după comiterea infracțiunii, părăsind intenționat locul accidentului și lăsând victima să moară, negarea vinovăției sale la etapa inițială a urmăririi penale a infracțiunii, lipsa scuzelor înaintate părinților și rudelor victimei, neachitarea absolut a nici unei cheltuieli suportate.

De menționat că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Mai mult, motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85). În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

Colegiul penal lărgit reține că, legiuitorul a acordat prerogative instanței de judecată de a aprecia și determina cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat, or art.1423 alin.(1) Cod civil, coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, expres prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Totodată, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanță de judecată prin evaluare.

Prin urmare, instanțele de fond nu și-au motivat suficient soluția în latura civilă în partea încasării prejudiciului moral, adoptând o soluție pripită.

Astfel, concluziile relevate în prezenta decizie cad sub incidența erorilor de drept cuprinse în prevederea art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, iar decizia urmează a fi casată în partea respectivă, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art.435 Cod de procedură penală, or, erorile nu pot fi corectate în instanță de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanță de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de recurent, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de prevederile art.art.219 alin.(4), 385 alin.(5) Cod de procedură penală și practica CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Ciumac Nicolae în numele succesorului părții vătămate, Donțu Vladimir, în cauza penală în privința lui *Rotari Valentin xxx*, casează parțial decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 01 septembrie 2021, în latura penală în partea aplicării prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, precum și în latura civilă în partea încasării prejudiciului moral și dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei atacate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

Opinie separată

a judecătorului Anatolie Țurcan

Conform art.art.339 alin (7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe Rotari Valentin

Prin sentința Judecătoriei Bălți, Rotari Valentin a fost condamnat în baza art.art.264 alin.(3) lit. b) și 266 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa penală.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Donțu Vladimir privind încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului acestora să se expună instanța civilă.

S-a dispus încasarea de la Rotari Valentin în beneficiul succesorului părții vătămate Donțu Vladimir pentru compensarea prejudiciului moral suma de 200 000 lei, 10 000 lei cheltuieli de asistență juridică și 43 562 cheltuielile de judecată.

Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 01 septembrie 2021, au fost admise apelurile declarate de procuror și avocatul succesorului părții vătămate, fiind casată sentința inclusiv din oficiu.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 aprilie 2022, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocat în numele succesorului părții vătămate, casată parțial deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 01 septembrie 2021 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel – în partea încasării recompensei pentru prejudiciul moral, precum și **în partea aplicării prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală.**

La soluționarea cauzei penale asupra recursului ordinar în cauză, expun opinia separată reieșind din următoarele considerente.

Instanța de apel suficient de argumentat și *clar* a dispus reducerea pedepsei numite inculpatului Rotari Valentin, cu 294 zile calculându-se (conform art.385 alin.(5) Cod de procedură penală) 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

În concluziile puse la baza admitterii recursului ordinar, (în această latură), consider că, instanța de recurs ordinar greșit a reținut că ... instanța de apel contrar prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală – a redus cu 294 zile pedeapsa stabilită inculpatului, pe măsură ce sa dedus inclusiv durata ținerii lui Rotari Valentin în stare de arest, cu includerea în termenul pedepsei penale a perioadei arestului.

Pentru a-mi argumenta opinia separată țin subliniez că, **reducerea din pedeapsa stabilită** (în calitate de compensație pentru încălcări ale drepturilor

inculpatului) și **includerea în termenul de pedeapsă ca termen de pedeapsă ispășit** a întregii durate de aflare în arest preventiv, constituie două prevederi legale absolut diferite, care sunt absolut clar definite în două norme legale diferite și anume: includerea aflării în stare de arest a inculpatului este prevăzută la **art.88 Cod penal**, pe când reducerea din pedeapsa stabilită inculpatului, (în calitate de recompensă), este prevăzută la **art.385 alin.(4) și (5) Cod de procedură penală**.

Pentru aceste motive am considerat că, în speță, ar fi corectă doar soluția de respingere a recursului ordinar declarat, or, afirmațiile autorului acestuia nu denotă că, instanța de apel eronat și-ar fi motivat soluția cu privire la reducerea din pedeapsa stabilită inculpatului Rotari Valentin, calculând-u-se două zile de închisoare pentru o zi de deținere în arest preventiv, în condiții contrare art.3 CEDO, fapt ce determină expunerea din partea autorului a unei opinii separate.

Pentru a aduce mai multă claritate expun un exemplu pe o situație întocmită în mod ”virtual” și anume:

- 1) persoana X sa aflat în arest și arest la domiciliu un termen total de 100 zile, din care doar numai 10 zile sa aflat în arest în condiții contrare art.3 CEDO;
- 2) după stabilirea pedepsei cu închisoarea, instanța de judecată, (în conformitate cu prevederile art.88 Cod penal) – v-a include în termenul de pedeapsă stabilite (ca un termen de pedeapsă deja ispășit), a întregii perioade de 100 zile de aflare în stare de arest;
- 3) stabilind însă, că persoana X, în perioada celor 100 zile menționate mai sus, o durată de 10 zile a fost deținut în calitate de prevenit în condiții contrare art.3 CEDO, instanța de judecată (în conformitate cu art.385 alin.(5) Cod de procedură penală) - v-a reduce termenul de pedeapsă stabilit, calculând două zile de pedeapsă cu închisoare pentru o zi de arest preventiv, adică 20 zile de închisoare stabilită în calitate de pedeapsă penală cu închisoarea.

Judecător

Anatolie Țurcan